

ULGI PODATKOWE NA CELE REHABILITACYJNE

Osobom niepełnosprawnym oraz tym, którzy mają na utrzymaniu osoby niepełnosprawne, przysługuje ulga na rehabilitację. Ulga przysługuje, gdy roczny dochód osób niepełnosprawnych nie przekroczy w roku 2007 9120 zł.

Od dochodu, stanowiącego podstawę obliczenia podatku, można odliczyć wydatki na cele rehabilitacyjne oraz wydatki związane z ułatwieniami dla osób niepełnosprawnych.

Za cele rehabilitacyjne uznaje się:

- adaptację i wyposażenie mieszkań oraz budynków mieszkalnych do potrzeb wynikających z niepełnosprawności,
- zakup wydawnictw i materiałów (pomocy) szkoleniowych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności,
- odpłatność za pobyt na turnusie rehabilitacyjnym,
- opiekę pielęgniarstwa w domu nad osobą niepełnosprawną w okresie przewlekłej choroby uniemożliwiającej poruszanie się oraz usługi opiekuńcze świadczone dla osób niepełnosprawnych zaliczonych do I grupy inwalidztwa,
- opłacenie tłumacza języka migowego,
- kolonie i obozy dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej oraz dzieci osób niepełnosprawnych, które nie ukończyły 25. roku życia,
- zakup i naprawę indywidualnego sprzętu, urządzeń i narzędzi technicznych niezbędnych w rehabilitacji oraz ułatwiających wykonywanie czynności życiowych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności, z wyjątkiem sprzętu gospodarstwa domowego,
- opłaty za pobyt na leczeniu w zakładzie lecznictwa uzdrowiskowego, pobyt w zakładzie rehabilitacji leczniczej, zakładach opiekuńczo-leczniczych oraz odpłatność za zabiegi rehabilitacyjne,
- opłacanie przewodników osób niewidomych zaliczonych do I lub II grupy inwalidztwa oraz osób z niepełnosprawnością narządu ruchu zaliczanych do I grupy inwalidztwa, w kwocie nieprzekraczającej w roku podatkowym 2280 zł.,
- leki – w wysokości stanowiącej różnicę między faktycznie poniesionymi wydatkami w danym miesiącu a kwotą 100 zł, jeśli lekarz specjalista stwierdzi, że osoba niepełnosprawna powinna stosować określone leki (stale lub czasowo),
- utrzymanie przez osoby niewidome (I, II grupa) psa przewodnika, w wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 2280 zł,
- przystosowanie pojazdów mechanicznych do potrzeb wynikających z niepełnosprawności,

- odpłatny przewóz na niezbędne zabiegi leczniczo-rehabilitacyjne: osoby niepełnosprawnej – karetką transportu sanitarnego; osoby niepełnosprawnej zaliczonej do I lub II grupy inwalidztwa oraz dzieci niepełnosprawnych do lat 16 – również innymi środkami transportu; używanie samochodu osobowego stanowiącego własność (współwłasność) osoby niepełnosprawnej zaliczonej do I lub II grupy lub podatnika mającego na utrzymaniu osobę niepełnosprawną zaliczoną do I lub II grupy lub dzieci niepełnosprawne do 16. roku życia, dla potrzeb związanych z przewozem na niezbędne zabiegi rehabilitacyjno-lecznicze w wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym 2280 zł; odpłatne przejazdy środkami transportu publicznego, związane z pobytem: na turnusie rehabilitacyjnym, w zakładach lecznictwa uzdrowiskowego, zakładach rehabilitacji leczniczej, zakładach opiekuńczo-leczniczych i pielęgnacyjno-opiekuńczych, na koloniach i obozach dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej oraz dzieci osób niepełnosprawnych, które nie ukończyły 25. roku życia.

Uwaga: Wydatki na cele rehabilitacyjne można odliczyć pod warunkiem, że nie były finansowane ze środków PFRON, zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych, NFZ, zakładowego funduszu świadczeń socjalnych lub zwrócone w jakiegokolwiek innej formie. Gdy wydatki zostały częściowo zrefundowane, odlicza się różnicę pomiędzy poniesionymi wydatkami a kwotą dofinansowania.

Dokumentowanie wydatków

Wysokość wydatków ustala się na podstawie dokumentów stwierdzających ich poniesienie. Może to być rachunek, faktura, pokwitowanie, dowód wpłaty – ważne, aby na dokumencie przedstawiono dane osoby finansującej wydatek, dane wystawcy, przedmiot dokumentowanej operacji, kwotę i aby dokument stwierdzał fakt poniesienia wydatku.

Jednak wydatki poniesione na opłacenie przewodników osób niewidomych, na utrzymanie psa przewodnika i wydatki związane z eksploatacją samochodu osobowego nie wymagają dokumentowania.

Aby skorzystać z odliczeń, trzeba posiadać orzeczenie o zakwalifikowaniu do jednego z trzech stopni niepełnosprawności, orzeczenie o niepełnosprawności dziecka do 16. roku życia, decyzję o przyznaniu renty z tytułu całkowitej lub częściowej niezdolności do pracy, renty szkoleniowej albo socjalnej.

Podstawa prawna: ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych, art. 26 ust. 1 pkt. 6, ust. 7a-7g i ust. 13a.

Podano za: www.podatki.pl